4de. JAARGANG — CURAÇAO DEN 19n. MAART 1887. — N° 168

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 *tot* 7 *regels fl.* 0,50, *voor elken regel meer fl.* 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

De Agentuur:
JAN ELLIS, *Curaçao,* — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba,* — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire.* — Playa.
UITSLUITEND AGENT VOOR FRANKRIJK
Teissedre 39, Rue Paradis Poissonnière, Parijs.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— *pa anja.*
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 *té* 7 *regel, fl* 0,50, *cada regel mas fl.* 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

19 Maart *Duitsche St.* van Hamburg
20 „ *Caracas* „ New York
20 „ *Maracaibo* „ Maracaibo

CALENDARIO.
Maart.

20 DOMINGO	Cuarto de Cuaresma.
21 LUNA	San Benito.
22 MARTES	S. Ambrosio di Sena. c.
23 RAZON	Sta. Teodosia, v. i m.
24 HUEBES	S. Simeon, m.
25 VIERNES	Anunciacion di N. Sra.
26 SABRA	S. Ludgero, ob.

STAND DER MAAN.

L. K. 24 Maart 11 u. 33 min. A. M.

Opkomst der Zon:
25 Maart 5 ure 56 min.
Ondergang der Zon:
25 Maart 6 ure 4 min.

SCHEEPSTIJDINGEN.
vertrek van hier:

21 Maart *Philadelphia* naar N.-York.
23 „ *Maracaibo* „ Maracaibo
21 „ *Duitsche St.* „ Hamburg.

DE TUSSCHENKOMST
VAN PAUS LEO XIII
IN DEN DUITSCHEN RIJKSDAG.

—o—

„Zelden heeft een Pauselijk woord zooveel indruk gemaakt op de geheele wereld. Gansch Europa houdt de oogen gevestigd op het Vaticaan, vanwaar de belofte van vrede en de waarborgen voor de veiligheid en rust der volken nederdalen." Aldus sprak de *Moniteur de Rome*, nadat hare redactie de staatslieden van Parijs, Berlijn, Weenen en St. Petersburg gehoord, en een twintigtal der voornaamste Europeesche bladen in hun beschouwingen gevolgd had betreffende den brief van kardinaal Jacobini aan den Pauselijken nuntius te Munchen.

Werkelijk stelt het welbegrepen feit van 's Pausen optreden in zake de Duitsche legerwet vele gewichtige quaesties in het volle licht. Wij zeggen met voordacht, dat men eerst het feitzelve in den grond zijner beteekenis dient begrepen te hebben, om er de volle draagkracht en schitterende gevolgen op politiek en kerkelijk gebied van te kunnen afleiden. En zoo weinig hebben sommigen dat Pauselijk schrijven verstaan, dat zij onzen Paus Leo XIII zich voorstellen als partijkiezende tusschen het Centrum en v. Bismarck, ten gunste van den laatste; terwijl toch dr. Windthorst zich niet bedrogen heeft toen hij te Keulen uitriep: „Wanneer iemand reden heeft om te jubelen, dan zijn *wij* het inderdaad, wij, de Centrumspartij; want in dat schrijven van Jacobini heeft de H. Vader niet slechts voor het verledene in hooge mate de verdiensten van het Centrum erkend, maar ook heeft hij het voortbestaan dezer fractie noodzakelijk geacht". Voorts raakt dezelfde spreker het fijne punt der quaestie-zelf aan, als hij zegt: „Nu is het waar, dat de Paus de aanneming van het Septennaat *gewenscht* hadde; maar, mijne heeren, *dien wensch baseerde* Z. H. *geenszins op de motieven, welke de zaak-zelve betreffen*",— het pauselijk document, zegt de *Germania*, treedt niet in beschouwing van de militaire, financiëele, huishoudelijke, politieke en internationale beweegredenen om het Septennaat te doen aannemen door het Centrum — maar enkel en alleen op gronden van *opportuniteit*, waar de kerkelijke politiek dan ook zijdelings in hooge mate mede gemoeid is. Vandaar dat men een schouwspel beleefd heeft, dat op heerlijke wijze het standpunt aangeeft, waarop de trouwe zonen der Katholieke Kerk in zuiver tijdelijke en politieke zaken zichzelven tot rechter kunnen en moeten zijn, terwijl de stem van den Algemeenen Vader toch niet te vergeefs tot rijp nadenken en verstandig handelen heeft aangemaand. „Mijne heeren, sprak dr. „Windthorst *indien het mogelijk* „*ware geweest* aan het verlangen „des H. Vaders te voldoen, dan „hadden wij het zeer zeker ge„daan; maar *tot het onmogelijke* „*is niemand gehouden.*" Voor de mannen van het Centrum was die *wensch* van Paus Leo XIII zeker geen bevel, en niettemin werden zij als anti-papisten en hun aanvoerder als een „Welfische tegen-paus" uitgekreten. Hadden zij hun plicht van afgevaardigden, die hun oplegde tegen het Septennaat te stemmen, vergeten, en aldus het Centrum (welks bestaan door den H. Vader voor dezen en den toekomenden tijd noodzakelijk wordt verklaard) tot den ondergang gebracht — dan had men met evenveel verachting hen als „dienaren en slaven van Rome" hooren brandmerken. Buiten de Katholieke Kerk beoefent men zoo zelden de billijkheid in de beoordeeling van de gedragslijn, die de ware Katholiek volgen kan, wanneer het zelfs de *wenschen* alleen van Rome's Opperherder geldt. De Katholieken zijn, in hun doen en laten, voor velen óf slaven van Rome, óf opstandelingen tegen den Paus; een redelijk begrip van de menigvuldige gevallen, welke tusschen deze twee uitersten gelegen zijn, hebben degenen niet die een schrijven van kardinaal Jacobini — slechts eenige regels bevattende—niet verstaan. Uit dit merkwaardig schrijven van 's Pausen Staats-Secretaris, en uit de verwerping van het Septennaat blijkt zonneklaar: dat noch de Paus van Rome over slaafsche dienaren heerschen, noch het Katholieke Centrum zijn, door den Pauszelven geprezen en noodzakelijk geacht, voortbestaan vernietigen wil.

—

Nu 's Pausen tusschenkomst op zich-zelf beschouwd! Was zij eenig en alleen uitgegaan van Leo XIII, of langs diplomatieken weg rechtstreeks of zijdelings door de Berlijnsche regeering gevraagd geworden?—De *Neue Fr. Presse*, maakt er den Rijkskanselier een grief van, dat hij de hulp van den Paus heeft ingeroepen en aan aan dezen veroorloofd, zich te mengen in de binnenlandsche aangelegenheden van een Protestantsch land, "Hoe kan Bismarck nu voortaan nog ooit den Katholieken verwijten, dat zij aan een vreemd Opperhoofd gehoorzamen...... Ons dunkt dat v. Bismarck meer heeft toegestaan dan hem door den Paus kan vergoed worden: hij geeft meer dan hij ontvangt."

In Frankrijk is het merkwaardige document niet minder druk besproken geworden. De *République Française*, die met de *Temps* en *La Paix* zoolang aan de vernietiging van het pausdom gearbeid en met innige voldoening zijn dood en begrafenis reeds aangekondigd hadden, meldde in Februari ll. de opstanding van datzelfde Pausdom tot een vol en schitterend leven. „Dank zij het geduld, de bekwaamheid en gematigdheid van Paus Leo XIII: de toestand van het pausdom is thans geheel veranderd. Men dacht nog altijd dat de Paus een gevangene was, maar voor hen die tot den kern der zaak wenten in te gaan, is hij het onfeilbare hoofd, wiens gezag onvoorwaardelijk door de Katholieken wordt erkend en thans grooter is dan het ooit was.... De paus, beroofd van zijn tijdelijke macht, verschijnt heden als een der voornaamste leiders van de buitenlandsche diplomatie. Thans hebben zij, die het Katholicisme als een vervallen macht beschouwen, met het aantal van welks belijders men geen rekening behoeft te houden,— thans hebben die lieden te antwoorden op de vraag, wat zij wel denken van de toekomst, welke voor het Opperhoofd der Katholieken is weggelegd".

Wat den Franschen betreft, in hun beschouwingen over 's Pausen tusschenkomst in de zaak van de Duitsche legerwet toonen zij zich evenmin ontevreden over deze gewichtige handeling van den H. Stoel, als afgunstig over het zegenrijke van hare gevolgen voor den Keizer en het Keizerrijk. Alleen moet Von Bismarck nu en dan vernemen, „dat hij steeds verder gaat op den weg naar Canossa"; „dat hij een beschermeling is geworden van het Vaticaan;" „dat hij grof spel gespeeld heeft door de inwendige belangen van het Duitsche Rijk zoo maar eenvoudig aan de tusschenkomst van den Roomschen Paus ter regeling op te dragen, want het geldt hier meer dan de Carolinen-quaestie: immers, de levensbelangen van het Duitsche Rijk zelve zijn er in betrokken".

—

Het is, of een gevoel van erkentelijkheid in Frankrijk de pen beheerscht heeft van de anders zoo hartstochtelijke vijanden van Paus en Katholieke Kerk. Zij begrepen en gevoelden wat Europa, wat Frankrijk inzonderheid, aan 's Pausen bemiddeling te danken had. De *Gaulois* noemt haar „een bijna zeker onderpand van

het behoud des vredes". Paul de Casagnac wijst op het feit, dat deze daad van Paus Leo XIII onmiddellijk een algemeen gevoel van verademing in Frankrijk te weeg bracht, en dat de bange vrees voor het uitbreken van den oorlog aanstonds over geheel het rijk geweken was. „De liberale bladen, zegt hij in *L'Autorité*, hoeveel het hun ook kosten moge, laten zulks genoegzaam blijken, en het zou eene laagheid wezen het te willen ontkennen te midden van de algemeene dankbaarheid, waarmede men thans in Frankrijk opziet naar het Vaticaan." Breeder wordt dit laatste denkbeeld uitgewerkt door *Le Pays*. „De Paus is op dit oogenblik de beslisser en rechter van onze bestemmingen geworden; morgen wellicht zullen wij het inzien en er hem voor prijzen, dat hij ons land voor de onherstelbare rampen van een strijd op leven en dood met Duitschland behoed heeft. De groote kanselier zal ons daarenboven uit eigen ondervinding kunnen leeren, dat hij er altijd voordeel bij gehad heeft met de Kerk in vrede te leven. Zullen de heer Goblet en zijn vrienden te Parijs met dat groote voorbeeld van V. Bismarck ook hun voordeel doen?"

Zoo spraken vriend en vijand van onzen grooten Paus Leo XIII. Ook in onzen tijd bleef dus de Kerk van Christus aan hare roeping getrouw, om nl. ook voor het tijdelijk welzijn van vorsten en volkeren de schitterendste zegeningen te verspreiden. En die zegeningen zullen niet uitblijven, als tijdelijke en geestelijke macht elkander verstaan en in heilig verbond elkanders rechten eerbiedigen en helpen handhaven. Met eigen schade en schande zagen zich echter altijd de tijdelijke machthebbers in hun strijd tegen de Kerk beloond. De groote kerkelijk-politieke strijd in Duitschland heeft zulks nog in onze dagen bewezen, en V. Bismarck is de nog levende getuige daarvan. Hij vindt er baat bij, den weg naar Canossa in te slaan. Trouwens de Katholieke Kerk te vernietigen heeft men gedurende 1887 jaren op de meest verschillende wijze tevergeefs beproefd. Wel zijn de wereldlijke eigendommen van die Kerk honderden malen een verleidelijk voorwerp geweest voor plunderaars, roovers en veroveraars, en ook geheel of gedeeltelijk hun prooi geworden, — maar van de rots van Petrus is nog geen zandkorrel verstoven. Op die burchtrots zetelt de Paus, triomfeert immer de Goddelijke macht welke met hem is en zijn zal door alle eeuwen heen. Hij moge Petrus heeten of Leo XIII, geen helsche en nog veel minder wereldsche macht zal den sleutelvoogd tot overgave van den vasten burcht kunnen dwingen. In onze dagen zien wij het Erfdeel van Sint Petrus, de tijdelijke macht des Pausen in Italië, nog slechts voortbestaan binnen de enge muren van het Vaticaan; maar met des te meer macht en glorie vertoont zich daarbuiten, en wel over geheel de wereld, het Pausdom. Paus Leo XIII is thans geroepen om de eer der Katholieke Kerk tegenover hare vervolgers op te houden; en dat hij zulks op bewonderenswaardige wijze doet, daar getuigen van zijne menigvuldige overwinningen op de machtigste vijanden behaald, en die vijanden zijn de eersten om de wijsheid van den Paus en de onoverwinnelijke macht van Christus' Kerk te erkennen en te huldigen.

CATOLICISMO NA ALEMANIA
I
PROTECCION DI OBRERONAN.

———o———

Bao di redaccion di Senjor **Kerdijk** i coe colaboracion di diferente otro homber conocir di partido liberal moderno, a sali poco dia pasar na Hoelanda un courant jamar *Sociaal Weekblad*. Den segundo número di e courant-ai nos ta haja un artículo di Senjor **Goeman Borgesius**, miembro liberal di Tweede Kamer, koe ta trata di Catolicanan den Alemania i di lo ke nan ta haci aja na fabor di obreronan. Nos ta considera e articulo-ai di basta importancia pa nos toema un traduccion di dié aki na continuacion, a fin di haci nos lesadornan mira ainda un be mas koe dificilmente hende, koe no ta catolica mes, ma koe observa situacion politica di awendia coe un poco imparcialidad, un poco sin pasion, por sconde nan admiracion i respeto pa influencia saludable di principionan berdaderamente catolica den cualke nacion.

Den toer e aparicion importantenan, di cual Alemania ta asina ricoe riba terreno social den último tempoe aki, ta pertenece na un lugar di preferencia e atencion grandi, koe Iglesia Católica ta dedica ajá na bienestar material i social di hendenan di trabao. Probablemente el a jega na comprende, koe si é kier conserva su influencia riba pueblo, cuidanza di pobernan ta mes poco suficiente koe su promesanan di consuelo despues di morto.

Mira noema actividad di jioe fielnan di Iglesia riba terreno di legislacion.

Den Bismarck su esfuerzonan pa introduci garantia obligatorio di obreronan, tantoe na caso di enfermedad como na caso di desgracia na trabao, partido ultramontano tabata su di mas zeloso sostenedor. Sin judanza di Catolicanan Bismarck lo no a logra su intencion. Hasta Bismarck a haci su leynan segun idea di e partido catolica. Awor koe e Canciller ta tarda i duda pa bai mas adilanti, Catolicanan mes a pone manoe na trabao. Nan a bolbe presenta den Cámara un projecto di ley na fabor di trahadornan. E ley-aki no ta exigi solamente kitamentoe di trabao riba Dia Domingo den fábricanan, ma ademas catolicanan kier haci mas fuerte e leynan riba trabao di mucha i di muhernan, i hasta nan kier koe ley limita oranan di trabao pa hende grandi mes. E projecto di ley-ai ta firmar coe principal nombernan di partido catolica. Kén sabi, si e Excelencia chikitoe ma balente, koe jama Windthorst, lo no exigí proteccion di Gobiernoe pa e ley-ai, como premio di e judanza, koe Bismark tin di dié, pa trece su ley militar na bida.

Mira principalmente kiko Catolicanan ta haci, tantoe pa excita doenadornan di trabao na proteccion voluntario di bienestar di hendenan, koe ta na nan trabao, como pa trece armonia i union den obreronan mes, maske esaki ta sosode di un manera, koe na mes tempoe ta coembini Iglesia.

For di anja 1864 caba Monsenjor Von Kettelera bringa coe ánimo pa logra esai. Ma é no por a haci nada. Na 1869 e obispo-ai a tene un sublime conferencia, den cual el a moestra, coe elocuencia, koe Iglesia por i méste juda pobernan, ma é no por a pone su projecto na práctica. Tin hende, koe ta atribui esai na guerra di 1870 (den Alemania coe Francia) i na e lúcha politica den Iglesia coe Estado, koe a bin tabatin despues. Sin embargo, ta mas probable, koe un boz mas fuerte koe di Von Ketteler, mester a bin doena mas forza na su exigencia, promer koe esaki tabata scuchar. Por fin e boz-ai a resona for di tras di ceroenan. Den su Enciclica di 20 di April 1884 Leon XIII a exhorta toer catolica, pa „proteha coe toer sorto di benevolencia esnan, koe ta biba un bida di miseria coe ganamentoe di nan trabaonan di manoe i koe ta mas digno di amor i consuelo koe ningun otro, i reuni nan den sociedad honorable, pa koe nan no bira víctima di sociedad detestablenan."

Poco luna despues *Verband deutscher Industrielle und Arbeiterfreunde* a naco. Su trabao ta grandi. Huntoe koe é ta haci toer e cosnan, koe ta para na relacion inmediata coe Iglesia, é ta busca tambe pa fortifica union personal den doenadornan di trabao coe trahadornan. E ta traha coe muchoe zelo pa koe trahadornan tin un cas decente pa nan biba aden, pa koe nan ricibi educacion, pa koe nan haja sinjanza den nan oficio i pa koe nan tin distraccion. E ta toema toer medida na fabor di salur di e obreronan i pa nan ta for di peligro den nan trabao. Fondo pa obrero enfermonan, spaarbank, caha di proteccion, fondo di pension i pa viudanan, doenamentoe di coeminda na un preis barata i bringamentoe contra fiamentoe, — toer esai i mas ainda ta para riba programa di e Sociedad. Den su segundo reunion general, koe tabatin na Augustus pasar, su secretario Hitze por a declara: " Catolicanan di Alemania ta jega na haja conviccion koe cuestion di porvenir, koe ta domina toer otro cuestionnan, ta cuestion social."

Ira mes tempoe, for di ora Leon XIII a larga mundoe tende su boz, e movimiento pa institui reunion catolica pa obreronan ta mes grandi te awor. Den ki spiritu e reunionnan-ai ta gobernar, nos ta mira den prescripcion di e medionan, coe cual *Katholische Arbeiterverein* di Breslau ta busca di logra su fin. E medionan ta esakinan:

1° Ricibimentoe di Santoe Sacramentoenan, huntoe i regularmente, cada tres luna, i toema parti den fiestanan di Iglesia.

2° Reunion regular cada 14 dia, na oenda tin conferencia riba asuntoe religioso i general, riba cuestion politica i social, coe discusion i pregunta.

3° Areglamentoe di desunion den doenadornan di trabao i trahadornan: reconciliacion di interes opuestonan; defensa di obreronan ora nan derechonan ta violar; toemamentoe di medidanan na fabor di nan salur i nan garantia.

4° Fundacion di un biblioteca.

5° Tratoe social: cantamentoe, declamacion, representacion; paseo i fiesta, den cual familia di miembronan ta toema parti.

7° Institucion di fondo pa enfermonan, pa entierro i pa viudanan.

Asina sorto di sociedad pa obreronan ta existi caba den principal ciudadnan, na oenda tin fabrica; i ta di mira p'adilanti, koe nan número lo aumenta na medida koe nan miembronan ta bira mas hopi. Mientras e sociedadnan ta dirigir pa padernan coe aprobacion di obisponan, kapelaan Hitze, di cual nos a papia caba, ta alma di movimientoe na Gladbach. E pader-ai ta un homber di un talento innegable, kende su courant, *Arbeiterwohl*, ta doena na mes tempoe un testimonio honroso di su amor ardiente pa su estado di bida koe el a escohe voluntariamente.

" Establece sociedad pa obreronan" — ta su divisa, koe el a bolbe grita den último número di su courant. I mientras, como miembro di Cámara, é ta pidi judanza di Estado, p'é jega na un desenlace pacífico di e dificultadnan koe ta crece, for di Parlamento é ta busca di goberna e corriente socialista i doené un direccion, koe ta eleva forza di obreronan sin haci danjoe na Iglesia,

Lema di e reunion catolicanan ta, no misji coe política. Ta difícil pa nos kere, koe a lo largo nan lo keda fiel n'esai den un nacion coe generalidad tin derecho di eleccion. Ma ta sigur koe un homber manera Hitze lo no spanta pa un caso contrario. Coe orguljo i coe confianza propio é ta apela na un sentencia di protestantnan mes: "¿ Kende tin asina tantoe comprendementoe, asina tantoe coerazon i asina tantoe relacion coe obreronan, manera pader catolicanan? Kapelan Hitze ta único, koe di coerazon ta papia na coerazon di obreronan; koe ta doena conseho na nan muher i jioenan; koe ta lamanta nan coerazon den desgracia; koe ta doena nan bendicion, consuelo i judanza. P'é, ningun cas ta muchoe chikitoe, ningun obrero ta muchoe pober. Mes cos koe promer koe mil anja pasar Cristianismo tabata gana coerazonnan, pasobra é tabata presenté como protector di débil i oprimidonan, asina mes Catolicismo tin un di su apojonan di mas fuerte den relacion di su ministronan coe coerazon di obreronan".

Si e último aki lo sosode, Sr. Borgesius ta kere koe é meste duda. Lo ke ta nos, di nos banda, coe di mas grandi trankilidad di alma nos ta larga pa historia bin moestra esai.

Apesar di koe den e artículo di Sr. Borgesius tin diferente cos koe ta moestra claramente su sintimentoe no-catolicanan, ta sigur koe toer coerazon catolica lo sinti un satisfaccion muchoe mas grandi ainda mirando tantoe alabanza hacir na nan venerable Clero pa persona di notabilidad i koe ta aleuw di por ta tachar di clericalismo. Esencia di Sr. Borgesius su articulo ta, moestra koe Iglesia Católica coe su principio sanonan, koe su Clero ta inculca den coerazon di pueblonan, ta e berdadero frena pa toer e bagamunderia i inmoralidad modernonan koe ta pone mundoe henter sagudi. I esai ta un berdad indiscutible, maske cuantoe e comedornan di Pader kier grita contra clericalismo.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernements-besluiten.

Curaçao, den 18n. Maart 1887.

Bij Koninklijk besluit is aan den Heer *A. Martis*, chef van het Bouwdepartement alhier, vergunning verleend tot het aannemen van het ordeteeken der 4e. klasse van het Borstbeeld van den Bevrijder, hem door den President der Vereenigde Staten van *Venezuela* geschonken.

De Heer *Anton Menge*, scheepskapitein alhier, gequalificeerd om, gedurende de ongesteldheid van den assistent-loods *J. Evertsz*, diens functiën waar te nemen,

---

De persoon van *Rita Everts* bevoegd verklaard, om op dit eiland als vroedvrouw werkzaam te zijn.

De Gouvernements-Secretaris,
HELLMUND.

BUITENLAND.

ROME. — Er is een uitvoerig bericht ontvangen van generaal Gené over het gevecht tegen de Abyssiniërs. De Italiaansche troepen werden te Sahati door ongeveer 6000 Abyssiniërs aangevallen, die de versterking tot op een afstand van 300 meter naderden. Daar werden zij echter tegengehouden en met groot verlies teruggedreven.

Eenige dagen vóór dezen aanval had echter de commandant van Sahati te Massowah ammunitie gevraagd. Deze werd hem terstond gezonden onder bedekking van 500 man met een mitrailleuzen-batterij onder bevel van kolonel Christofori.

's Avonds ontving de bevelhebber van Mon-Kullo bericht van den kolonel, dat hij bij Dogali door een sterke Abyssinische legermacht was aangevallen. De bevelhebber van Mon-Kullo zond terstond 300 manschappen ter hulp, doch toen deze aankwamen waren de Italianen reeds

vernietigd. De Italiaansche soldaten en officieren sneuvelden allen in het gelid, zonder van hun plaats te wijken. Zij boden vijf uren weerstand maar toen was de munitie uitgeput en werden zij door de Abyssiniërs afgemaakt, wier aantal op 20.000 wordt geschat.

De troepen uit Sahati zijn na den slag onmiddelijk naar Mon-Kullo teruggekeerd, daar de generaal het te gevaarlijk achtte dien post te handhaven wegens het geringe aantal soldaten, dat hij voor de verschillende posten beschikbaar had.

PARIJS, tot 10 Maart.— De heer *de Lesseps* zal een reis doen naar Berlijn. De Berlijnsche bladen wenschen, dat hem een eervolle ontvangst zal geschieden, daar hij niet alleen aan Frankrijk, maar aan geheel de beschaafde wereld uitnemende diensten heeft bewezen.

—Te Bourges, in Frankrijk, werden kort geleden, op last van den minister Boulanger, proeven genomen met het meliniet, de nieuwe stof. welke in de oorlogen der toekomst het buskruit en alle andere ontplofbare stoffen, naar het schijnt, zal vervangen. Het meliniet—zóó genoemd omdat het uiterlijk het voorkomen heeft van honig—moet, wat de vernielende uitwerking aangaat, het buskruit honderdmaal overtreffen.

Terwijl een gewone bom of granaat dadelijk ontploft, wanneer zij bijv. op het dak van een huis terechtkomt, dringt een granaat, die met meliniet is gevuld, door alle verdiepingen heen, ontploft eerst wanneer zij beneden is gekomen, en vernielt dan alles wat zich boven bevindt, zóó dat slechts splinters en fijn gruis, naar alle kanten verspreid, overblijven.

Drie forten, uit beton, asphalt en zandsteen opgebouwd om voor de proefneming te dienen, zouden op die wijze in tegenwoordigheid van Boulanger vernield worden. De bereiding en de scheikundige samenstelling van het meliniet worden door de Fransche Regeering met de uiterste zorg geheim gehouden; alleen weet men dat voor de bereiding groote hoeveelheden zwavelether noodig zijn. Tot zelfs in Duitschland werden door de Fransche Regeering van dit vocht groote bestellingen gedaan. Volgens *Figaro* zullen 210.000 bommen, die te Lyon gefabriceerd worden, te Bourges met meliniet worden gevuld, om bij een eventueëlen oorlog dienst te doen. Tot zóó lang zal men geduld moeten hebben, om met „de verrassing," waarmede de nieuwste wetenschap het menschdom verrijkt heeft, van meer nabij kennis te maken! (Men zie onder *Berlijn*.)

BERLIJN.— Het volgende staaltje geeft de partijverdeeling in den Rijksdag aan over de jaren 1874—84; daaruit zal men duidelijk de inwendige politieke beweging van Duitschland gedurende de laatste twaalf jaren kunnen opmaken:

	1874	1877	1878	1881	1884
Nationaal liberalen	150	126	97	46	54
Vrijzinnigen	49	35	26	104	66
Regeeringspartij ...	31	38	56	28	28
Conservatieven	21	40	59	50	76
Centrum met inbegrip Welfen.....	94	96	103	110	110
Polen	13	14	14	18	16
Elzassers	15	12	12	15	15
Autonom. Elzassers	—	3	3	—	—
Wilden (zooals democraten, Denen enz..............	15	21	18	14	8
Socialisten........	9	12	9	12	24
Totaal	397	397	397	397	397

— Tot 8 Maart. Bij de jongste verkiezingen voor den Rijksdag is verhouding der partijen aldus gewijzigd: 81 Conservatieven, 39 Imperialisten, 100 Nationaal-liberalen, 97 Centrums-leden, 14 Nieuw-Duitsche liberalen, 11 Socialisten, 4 Welven, 15 Polen, 14 Protest-mannen en 1 Deen.

—*Meliniet* overtroffen! Men schijnt er tegenwoordig op uit te zijn steeds vreeselijker vernielingsstoffen te ontdekken; zoo wordt thans het meliniet, waarvan Frankrijk zich zooveel belooft, te Berlijn met geringschatting besproken, sedert het *roburiet* is uitgevonden.

Duitschland zou het uitvoeren van etherzwavelzuur en picriezuur niet hebben toegelaten, indien er reden had bestaan, om ernstig voor de uitwerkselen van het meliniet te moeten vreezen.

De samenstelling van het *roburiet* wordt natuurlijk geheim gehouden. Alles wat men er tot dusver van weet is dat de stof alleen ontploft bij buitengewone hitte, dat zij geene vlam verwekt, doch zulk eene geweldige verplaatsing van lucht veroorzaakt, dat niet alleen vestingmuren, maar zelfs geheele kanten van bergen er door worden verbrijzeld.

CARÁCAS, 15 Maart.— (*Telegr. van 3 ure 's namiddags.*) Sedert gisteren loopt er een gerucht, dat President Guzman Blanco zal aftreden. Deze tijding was des avonds door de *Yunque* openbaar gemaakt en tevens werd medegedeeld, dat de Secretaris Parra aan de presidenten der Kamers desbetreffende stukken heeft doen geworden. Heden wordt het bericht van de aftreding bevestigd; zij is het onderwerp van alle gesprekken alhier.— De Engelsche Consul is heden scheepgegaan.

(4. 30 *'s namiddags.— 15 Maart.*) Het Congres heeft heden de volgende motie aangenomen. Vermits de wet van 4 Maart 1877, betreffende de uitgaven voor vertegenwoordiging, nog van kracht is, worde de President der Republiek uitgenoodigd daaraan uitvoering te geven. Uit kracht van dit besluit van het Congres komt wet op de begrooting, door Generaal Guzman uitgevaardigd, te vervallen.

BRUSSEL.— De Neutraliteit van België was in de vorige maand een onderwerp van polemiek tusschen de groote Europeesche bladen. De *Morning Post* is het geheel eens met het Weener *Fremdenblatt*, dat België, ondanks de garantie der Mogendheden, zelf verplicht is voor de handhaving zijner neutraliteit voorzorgsmaatregelen te nemen, ten einde eventuëel die neutraliteit te doen eerbiedigen.

De reeds genomen maatregelen bewijzen, volgens de *Morning Post*, dat België besloten is in dien geest te handelen. De minder gespannen houding, die voor het oogenblik tusschen Frankrijk en Duitschland blijkt te bestaan, schijnt voor het oogenblik minder gevaarlijk te zijn voor de neutraliteit van België, maar de gebeurtenissen, die zich in het Oosten van Europa voor kunnen doen, kunnen in het Westen plotseling een conflict in het leven roepen, en daarom is het zeer goed, zoo eindigt het Londensche blad, dat de Belgische regeering op elke eventualiteit voorbereid is.

De *Standard* laat zich ook in dien geest uit.

— 7 Maart. De premier heeft in de Kamer verklaard, dat de Mogendheden, welke België's neutraliteit hebben gewaarborgd, aan het voorgestelde verdedigingsplan haar goedkeuring gehecht hebben.

NEDERLAND EN BELGIE.

IN OORLOGSTIJD.

Twee gevallen zijn er, waarin de onafhankelijkheid van Nederland en België groot gevaar kan loopen, wanneer hunnerzijds werd stilgezeten en wanneer niet door de Regeeringen van beide Landen alles gedaan werd wat in die moeilijke omstandigheden van haar zal vereischt worden.

Vooreerst bij het uitbreken van een oorlog tusschen Frankrijk en Duitschland; op de tweede plaats ingeval Engeland zou gemengd worden in een oorlog met een of meer der groote Mogendheden op het vasteland van Europa.

Bij het uitbreken van een oorlog tusschen Frankrijk en Duitschland!— Niemand, acht gevend op den algemeenen staatkundigen toestand van Europa, zal, ook na de onlangs gehouden redevoering van Von Bismarck, zoodanigen oorlog onwaarschijnlijk noemen. Wij gaan zelfs verder en meenen dat het uitbreken van zoodanigen oorlog alleen nog een quaestie van tijd is; misschien zal het gelukken de oplossing ervan tot den dood van den negentigjarigen Keizer uit te stellen, gelijk Von Bismarck en Von Moltke dit schijnen te verlangen, misschien ook niet.

Is eenmaal het oogenblik aangebroken, waarop die oorlog niet langer kan worden tegengehouden, dan zullen Nederland en België zich in een veel ongunstiger en gevaarlijker toestand bevinden dan in 1870. België, dat in vroeger eeuwen zoo dikwijls reeds als kampplaats gediend heeft aan strijdvoerende Mogendheden, moet op de allereerste plaats vreezen, het terrein van den oorlog ook dan weder binnen zijn grenzen te zien overgebracht. Immers, wat is sinds '71 geschied? Beiden, Frankrijk en Duitschland, hebben blijkbaar den vrede van Frankfort beschouwd als niet veel meer dan een wapenstilstand; nooit heeft Frankrijk in den afstand van Elzas-Lotharingen berust. Dat eenmaal een *revanche*-krijg zou gevoerd worden, heeft van den aanvang af bij beide volken, Franschen en Duitschers, vastgestaan. Met het oog hierop nu zijn strategen en vestingbouwkundigen van beide zijden met onverdroten ijver aan het werk geweest. Geleerd door de ondervinding en de ervaringen van den jongsten oorlog, hebben de Duitschers Metz en de vestingen van den Elzas, heeft Frankrijk zijn fortificatiën aan Maas en Moezel zoodanig versterkt, dat over en weer een inval op vijandelijk grondgebied, zoo al niet geheel onmogelijk, dan toch in elk geval een zeer hachelijke onderneming moet genoemd worden, die zelfs in de gunstigste veronderstelling den aanvaller op ontzettende offers zou te staan komen.

't Ligt daarom voor de hand, dat een andere, minder gevaarlijke weg voor den aanval op het vijandelijk grondgebied zal gezocht worden. Zoodanige weg bestaat zuidelijk over Zwitsersch grondgebied, noordelijk door België en Nederland. Voor Frankrijk zou zeker deze laatste weg verre te verkiezen zijn, daar Hannover, Westfalen en het noordelijk gedeelte der Rijnprovincië aan de westzijde geheel open liggen.— Nu is het waar, dat de regelen van het volkenrecht een zoodanigen aanval verbieden, wijl die gepaard zou gaan met schending der Belgische grenzen, en België een *neutrale* Staat is. De ervaring heeft echter te dikwijls geleerd, hoe weinig zelfs onder meer gewone omstandigheden tractaten geëerbiedigd worden, dan dat men er ook maar eenigszins op mag bouwen, dat bij een Fransch-Duitschen oorlog overwegingen van zedelijken aard een zoodanigen aanval zouden tegenhouden.

———

Ook Frankrijk heeft er, natuurlijk, belang bij, door Duitschland niet aangevallen te worden in het noorden; daar echter het gevaar voor Duitschland het grootste is, willen wij alleen de houding bespreken, welke deze Mogendheid waarschijnlijk zal aannemen.

Duitschland weet dat het kwetsbaar is in het noordwesten; het moet dus terstond bij het uitbreken van den oorlog zekerheid verlangen, dat het niet van die zijde zal aangevallen worden. Hoe nu kan dergelijke aanval belet worden? Twee wegen zijn mogelijk: hij kan belet worden vooreerst door de Duitschers, als dezen een gedeelte van Nederland en België bezetten en den vijand afwachten achter onze rivieren; hij kan op de tweede plaats belet worden door de neutrale Mogendheden, Nederland en België zelven, wanneer deze in staat zijn zich met kracht tegen elke schending van hun grondgebied te verzetten.

Nu spreekt het vanzelf, dat het laatste aan Duitschland verreweg verkieslijk moet voorkomen. Een — zij het ook gedeeltelijke — bezetting van Nederland en België of van Nederland alleen zou aan de Duitsche strijdmacht minstens twee of drie legerkorpsen onttrekken, welke elders zeer noodig kunnen zijn. Aan Duitschland derhalve kan niets liever zijn, dan met Nederland en België op vriendschappelijken voet te blijven en zijnerzijds de neutraliteit dier beide Staten te eerbiedigen, mits deze hunnerzijds toonen, niet alleen den wil, maar ook de macht te hebben, een bezetting van hun grondgebied door anderen krachtdadig te beletten.

Heeft Duitschland de overtuiging dat wij dit willen en kunnen, dan hebben wij van die zijde niets te vreezen; ontbreekt die overtuiging, dan loopen wij, en loopt ook België van de zijde van Frankrijk, groot gevaar.

———

Nu verkeeren Nederland en België, wat hun verdedigingsstelsel aangaat, beiden nagenoeg in hetzelfde geval. Beiden met het oog voornamelijk op de mogelijkheid, dat zij zich te verdedigen zouden hebben tegen een overmachtigen vijand, die het op hun bestaan aanlegde, hebben een zoog. geconcentreerd verdedigingsstelsel aangenomen. Nederland sloopte zijn vestingen in het oosten en het zuiden, maar versterkte zijn prachtige Nieuwe Hollandsche waterlinie, die, in verband met andere strategische werken, „de vesting Holland", naar het oordeel van deskundigen, tot de sterkste der wereld maken; België besteedde millioenen bij millioenen voor de versterking van Antwerpen en behield overigens slechts een paar vestingen, die als opname-stellingen of als steunpunten voor een terugtrekkend leger kunnen dienst doen. De verdediging van geheel het oostelijke en zuidelijke gedeelte van beide Staten, wanneer dáár een binnendringende vijand moet tegengehouden worden, komt dus neder op beider veldlegers.

De quaestie, in hoeverre men verstandig heeft gehandeld, hier te lande al de vestingen in het oosten en in Limburg op te heffen, moge, als niet langer van practisch belang, hier onbesproken blijven. In België echter gaan meer en meer stemmen op, om de strenge doorvoering van het geconcentreerd vestingstelsel te laten varen en de natuurlijke verdedigingsliniën van de Maas en de Nethe wederom in staat van tegenweer te brengen.

(*De Tijd*)

NOTICIA.

Italia i Mision Catolicanan.

Si ta sigur koe Mision Catoliocanan meimei di pueblo bárbaronan tin pa obheto, na promer lugar, cende luz di fé i di felicidad den e nacionnan-aí, koe ta biba den sombra di morto, ta sigur tambe, koe e Misionnan ta sirbi na mes tempoe pa planta bandera di civilizacion den e mes pueblonan. *Rassegna Italiana* ta contene un importante estudio aí-riba, den cual é ta moestra com major parti di pueblo Europeonan a comprende importancia grandi di Mision Catolicanan, i com solamente Italia, a keda atras den e asuntoe noble-aí. P'esai tambe e Nacion-aí ta completamente sin influencia riba Misionnan. "Proceder enemistoso di Gobiernoe Italiano"— *Rassegna* ta bisa — "ta mas di lamenta ainda i é ta mas incomprensible, pasobra hasta e personanan di menos amigoe di Iglesia ta reconoce e ventaha, koe Italia lo por a saca for di proteccion na Misionnan."

Persecucion i hortamentoe di Orden religiosonan, guerra contra clero i combentoenan, koe a coeminza coe un actividad nobo, meste ta jamar no solamente un inhusticia di mas grandi, ma tambe falta di mas anti-nacional i anti-patriótico, koe Gobiernoe Italiano por a comete nunca. En realidad Gobiernoe ta sigi su guerra loco contra religiosonan. Awor últimamente atrobe Ursulinanan di Sta. Maria di Valle tabata correr for di nan combentoe. Toer e monhanan mester a sali bai bnsca nan refugio na otro tera. Di otro banda toer libertad ta doenar na Masoneria, di tal manera koe un profesor mason di Universidad a tribi excita su estudiantenan públicamente pa nan bira miembro di e sociedad secretoe-aí, koe el a presenta na nan bista como un "school sublime di beneficencia i educacion".

———

Cambio religioso na Francia.

Ta parce koe lo bini un trocamentoe den cuestion religioso na Francia. Algun senjal ta anuncia esaí. Di un banda, situacion general ta jama atencion di Francesnan riba politica interior i ta obliga nan ta prudente. Di otro banda, gobiernoe ta persuadié koe separacion di Estado for di Iglesia no ta den temperamentoe di pueblo ni den instincto di Cámara. M. Goblet ta haci homenage na Hermananan di Caridad. President di Conseho ta defende Jesuitanan contra un interpelacion violenta di M. Burdeau. E senjor-aki a pidi ministro di Marina pura i simplemente di stroba e "escándalo", koe Jesuitanan a establece un school na Jersey, na oenda nan ta toema e atrevimiento di prepara mucha hombernan pa Marina Frances, i algun di e muchanan-aí a doena nan examen di un manera di mas briljante. President di Conseho, koe ta un liberal impenitente, a bin moestra koe berdadero "escándalo" lo tabata, si Ministro di Marina comete asina un "despotismo inquisitorial." Lo ke mas ta jama atencion ta e pala-

braaan-aki di e President, koe "cuestion religioso ta muchoe elevar pa koe é por toema e compromiso koe M. Burdeau ta pidi."

Temps ta doena un importancia grandi n'e declaracion-aí di Ministro; casi é ta mira aiden un trocamentoe den política eclesiástica.

"¿Nos lo a coeminza cansa di e guerra religioso den Francia" — *Temps* ta puntra — "guerra di mas loco i infructuoso di toer, separándonos di e fanatismo, den cual un parti di nos democracia a cai pa un momentoe; majoría republicano lo bini na haja un comprendementoe mas vasto i pacífico di liberalismo; nos lo jega poco-poco na un era di paz coe respecto na derecho di conciencia?"

Segun *Temps*, hopi síntoma favorable ta hací hende kere esaí. Nos no sabí si e courant-aí ta mira bon, ó si é ta toema su deseonan como realidad. Den toer caso, e trocamentoe den política di Francia ta imponé coe toer forza di un ley general. Nunca cuestion religiosonan den ningun nacion no tabata cuestion puramente interior. Esaí ta hustamente e absurdo di Italianonan, koe kier mira den causa di independencia de Papa un asuntoe puramente interior. Von Bismarck a mira muchoe bon i hustoe, tempoe na principio di *Cultuurkamp*, el a proponé di hací e lucha aí un lucha internacional. Awendia, e caracter internacional di paz ó di guerra religioso ta presenté na bista di mundoe coe mas i mas evidencia.

Francia republicano ta hajé awor na lugar di scohé. P'é, ta di muchoe importancia di sabi si e complicacion políticanan di awendia ta hajé basta fuerte i unir, ó koe si presenta un guerra exterior esaki lo no bin uni coe lucha interior i multiplica peligronan. Nos sabi muchoe bon, koe dilanti di enemigoe di afor toer ciudadano ta uni nan banda di bandera nacional, ¿ma e guerra interiornan no ta debilita e liga patrióticanan koe meste mara circunstancia i ciudadanonan?

Bao di e punto di bista aki, genio di Von Bismarck tin perspicacia di hende koe ta mira di aleuw. E ta prepara toer su política di awe riba lo ke por sosode manján riba terreno internacional. Paz religioso p'aden, cordialidad di relacion coe Vaticano; esainan ta promer lugar i otro acto mas meste ta, segun cordamentoe di Von Bismarck, e barranca contra cual toer tempestad di afor meste kibra.

¿Francia ta basta fuerte p'é no hací caso di e precaucionnan? ¿Paz religioso ta nada?

Mihó laat koe nunca.

Si e trocamentoe-ai den política religioso di Francia no ta paz, é ta, por lo menos, un principio di esai koe, p'é ta honorable, no mester sino di un poco sano huicio i lógica di parlamento. Tin den henter Francia un corriente di electricidad patriótico. Palabranan di union, paz, cambio, sabiduría, patriotismo ta resona na toer lugar. Na promer lugar, ministerio tabata masjá correcto den último debatenan riba kitamentoe di salario di padernan. Den un carta, koe M. Ranc, — un famoso bringador contra padernan, un di principal poersigidor di Catolicanan, — a scrirbi su amigoenan, é ta espresé asina: "Nos no ta fuerte solamente pasobra nos tin hopi soldá, skopet koe ta tira hopi tiroe den un momentoe i canjon grandi. Falta algo mas ainda: falta concordia, concentración di toer forza biboe de nacion, falta alma di henter un pueblo unir den un pensamiento comun di consagracion na patria." ¿Ma pa kiko Radicalnan di Francia no a papia semper asina, mientras nan no tabata haja nan amenazar? Pa kiko nan no a sinti asina na momentoe koe nan tabata martirizá pobe rreligiosoenan sin defensa?

Ma sabiduria ta semper un bon cualidad, maske mes é jega laat. Ta un cos koe catolicanan a jama atencion semper ariba: es ta, guerra religioso ta un desorden koe ta debilitá toer energía nacional; paz, al contrario, ta forzá; paz, den órden política, ta manera castidad cerca hende, virilidad, aptitud den asuntoe grandi, fé, culto di e ideal, koe ta keda semper e candela sagradoe di mas necesario den crecementoe di pueblonan. Si e último complicación religiosonan den Francia a hací Francesnan gana experiencia, toer e desgracianan koe a sosode no ta por nada; un bon siminja ta plantar, lo é nace.

Si nos bai un poco mas aleuw, den campo di e republicanonan di mas incorregible, den e partida di e enemigoe mas cruelnan di catolicanan, nos ta haja koe un igual impresion a larga nan sintié. *Lanterne*, un di e furioso órgano radicalnan ta manifesta su sentimentoe riba asuntoe di supresion di presupuesto di culto: "Ta parce nos, koe ora ta mal escoher pa lamanta e cuestionnan, koe ta dividi pueblo. Na momentoe di peligro nacional, no meste tin den Francia, ni catolica, ni libre pensador, sino Frances. No meste tin ni preocupación, ni pleitamentoe, ni rencor, sino e pensamiento di patria i boluntad invencible di defendé victoriosamente."

No ta larga duda, koe maske situacion política no a troca, i koe Catolicanan meste tin wowo habrir ainda, tin na Francia un espíritu bien digno di atencion.

Cuestion religioso ta drenta aja den un otro sorto di preocupacion. Te awor nan por a defende Concordato i presupuesto di culto, nan por a salba arca de alianza den Estado coe Iglesia, desarroljando motiboenan di órden público, koe ta hací e habrimentoe den Estado i Iglesia un error, un locura. Di un cuestion *política*, debate eclesiástico a bira di golpi un cuestion *nacional i patriótico*. Esai ta caracter di e progreso den Francia, i ta p'esai koe e cambio lo produci bon efecto.

¡Koe Francesnan no loebida e bon inspiracionnan!

Openbare Veilingen.

De beneficiaire Erfgenamen van wijlen den Heer *A. J. Jesurun* zullen op de *Groote Werf* en ten overstaan van den Notaris *J. W. Heldewier Vignon* de volgende verkoopingen houden:

Op Maandag den 4den April e. k. des voormiddags ten tien ure, van

EENE PARTIJ ROERENDE GOEDEREN,

Op Maandag den 2den Mei e. k. des voormiddags ten tien ure, van

EENE STOOMMACHINE van 20 paardenkracht,

EENE STOOMMACHINE van 10 paardenkracht.

☞ De Stoommachines zijn gedurende acht dagen vóór den verkoop van 1 tot 3 uur des namiddags ter bezichtiging van belangstellenden.

Curaçao 11 Maart 1887.

Namens de beneficiaire Erfgenamen,

A. M. CHUMACEIRO Az., praktizijn.

OPROEPING

VAN

CREDITEUREN EN DEBITEUREN

Allen, die iets te vorderen hebben van de boedels van wijlen de Heeren *Jacob Abraham Jesurun* en *Abraham Jacob Jesurun*, zoo mede van de firmas *J. A. Jesurun & Zoon* en *Jesurun & Co.* worden hierbij opgeroepen om binnen drie maanden hunne schuldvorderingen ten kantore van den ondergeteekende, Prinsenstraat N°. 256 in te leveren, zoo veel mogelijk vergezeld van afschriften van de documenten welke die schuldvorderingen moeten staven.

Wordende zij die aan voormelde boedels of firmas, uit welken hoofde ook, het een of ander verschuldigd mochten zijn, hierbij aangemaand het verschuldigde te voldoen ten kantore van den Heer *J. J. Pietersz*, op de Groote Werf en wel vóór den 15den Maart dezes jaars.

Curaçao, 20sten Januari 1887.

Namens de Benificiaire Erfgenamen van *A. J. Jesurun*.

De praktizijn,

A. M. CHUMACEIRO Az.

VOORLOOPIGE AANKONDIGING.

De Beneficiaire Erfgenamen van wijlen den Heer *Abraham Jacob Jesurun* zullen op Woensdag den Elfden Mei dezes jaars openbaar doen opveilen en aan den meestbiedende toewijzen:

1° DE SCHEEPSTIMMERWERVEN of KLIPPEN, behoorende tot de boedels van wijlen de Heeren *J. A. Jesurun* en *Abraham J. Jesurun*, en bekend onder de namen van "*de Kleine Werf*", "*de Groote Werf*", "*de Werf de Wilde*" en "*de Werf Mattey*";

Elke werf wordt afzonderlijk opgeveild.

2° HET PERCEEL gelegen op Scharló en bekend onder den naam van "*Fleur de Marie*";

3°. EEN STUK GRONDS gelegen op Scharló ten Noorden van de effecten No. 14 A enz.;

4°. DRIE HUIZEN in de Willemstad, waarvan twee ineengetrokken;

5°. EEN HUIS gelegen aan de Overzijde op den Berg, en genummerd 72 A;

6° HET TUINTJE *Hof en Berg* (alias *Vagevuur*) en

7° EEN STUK GRONDS, bekend onder den naam *Pipi* en gelegen in het tweede district.

☞ ***Nadere bijzonderheden van den verkoop zullen later worden openbaar gemaakt.***

Curaçao, 20 Januari 1887.

De Praktizijn,

A. M. CHUMACEIRO Az.

"DE CURACAOSCHE HYPOTHEEKBANK."

Het Bestuur van "De Curaçaosche Hypotheekbank" brengt hierbij den Debiteuren dier Instelling in herinnering, dat bij de hypotheek-akten bedongen is, dat de interesten alle drie maanden voldaan behooren te worden en verzoekt hun zich in den vervolge aan die voorwaarde van de hypotheekakte te willen houden.

Curaçao, 24 Februari 1887.

Namens het Bestuur voornoemd,

De Voorzitter,

MORDY. S. L. MADURO.

De Secretaris,

H. R. GERLEIN.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA.